

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 16. Quid notandum circa simoniam confidentialem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

principaliter propter temporale, quamvis fateantur in eo posse esse aliquam inordinationem, saltem venialem. *Rationem* dant, quia temporale illud non ideo intenditur tanquam pretium, sed tanquam eleemosyna vel stipendium, quod ex officio peti potest pro sustentatione: & ideo *Con. de act. supern. d. 19. n. 82. & Burgh. Cent. I. Cas. 23.* universaliter sic habent: *Non est reprehensibilis, qui bona opera facit, ut assequatur bonum temporale, quia bona opera sunt media ordinata à Deo, non tantum ad bona spiritualia, sed etiam ad temporalia*, ergo qui illa adhibet ut media ad bona temporalia obtinenda, secundum illos non peccat, dummodo habitualiter paratus sit etiam servire Deo, quamvis non daretur tale bonum temporale. *Confirmant*, nam qui dat Sacerdoti temporale stipendium, per illud principaliter intendit *Misam*, quæ est aliquid spirituale, & tamen non est Simoniacus, ergo vice versâ, qui dat vel facit spirituale principaliter pro temporali tanquam stipendio, non est Simoniacus, ideoque si intentio rei spiritualis non sit mala nec conjuncta cum alio inordinato affectu, sed tendat ad finem honestum, nullum erit peccatum ordinare rem spiritualem etiam principaliter & proximè ad finem temporalem, quia res superioris ordinis potest honestè ordinari ad finem inferiorem, dummodo in hoc non sistatur, sed per illum ulterius ad finem alium honestum tendatur, uti notant *Navar. & Suar. n. 12.* Vide tamen dicenda n. 69. & 78.

Q. 16. *Quid notandum circa Simoniam confidentialiam.* R. seqq. §. I. Simonia confidentialis est, si quis sine expressa Papæ licentia alicui procuret beneficium, conferendo, eligendo, præsentando, instituendo, confirmando, resignando, dando

dando in commendam &c. cum certa confidentia, ut is, cui procuratur, postmodum conferenti ipsi aut alteri personæ illud resignet, vel pensiones aut fructus ex eo præstet alteri: ita statuit *Pius V.* in Bulla: *Licet felicis recordationis*, 5. Jan. 1568. & *Intolerabilis*, 6. Aug. 1579., docentque Authores communiter cum *Leß. L. 2. c. 35. n. 96.* Et satis est, quod unus, v.g. solus Conferens, committat hoc cum Procuratore ignorantis & accepturi beneficium, *Azor T. 3. L. 12. c. 10. q. 2.*, imò sufficit à solo mediatore esse commissam, inito tali pacto cum alio quocunque, *Suar. c. 57. n. 4.*

64 §. 2. Committitur hæc Simonia tripliciter, ut cum communi tradit *Pirh. n. 114*: 1. Per accessum, v.g. Cajus cupit provideri Titio necdum habenti ætatem, hinc Cajus hoc beneficium petit sibi, & suum resignat Sempronio, cum pacto, ut Sempronius tamdiu eo fruatur, sed postea resignet Cajo, cum ætatem habuerit: 2. Per regresum, ut si Cajus beneficium jam possessum resignet Titio, reservans sibi Jus redeundi ad illud, si Titius illud accipiat: 3. Per ingressum, ut si Cajus collatum sibi beneficium, sed necdum possessum Titio resignet, cum simili pacto, ut in regressu Poenæ hujus Simonix longè sunt graviores, quam ullius alterius, uti patebit ex dicendis à n. 220., & ostendit *Pirh. n. 115.*

65 §. 3. Si resignes cum intentione obligandi alterum ad iterum resignandum, & hanc mentem non manifestes, est tantum Simonia mentalis; si verò tuam mentem manifestes, putant cum aliis *Castrop. T. 17. d. 3. p. 18. n. 4.* & *Diana P. 9. T. 9. R. 18.* esse Simoniam confidentialem, quia *Pius V.* dicit: *Solâ dimittentis intentione &c.* Sed *Azor, Navar. Lessius c. 35. n. 95. 96. Suar. c. 43. n. 12.* & alii requirunt

requirunt pactum saltem tacitum ; & Pius V. tantum vult præsumi posse simoniam, si illa intentio sit manifestata, quia tum præsumitur aliquod pactum : imò *Navar. Baun. & Dian. P. II. T. 5. R. 20.* requirunt pactum civile seu legale , ex vi cujus debitum quasi coram Judice exigi possit , sed id meritò non requirunt alii.

§. 4. Si resignes cum onere, ut acceptans solvat pensiones vel partem fructuum alteri, omnes tenent esse Simoniam confidentialem : Si autem resignes cum onere, ut solvat tibi resignanti, *Ugol. Menoch. Sanch. Nav. Lesf. n. 97. Dian. P. 9. T. 9. R. 17.* dicunt esse tantum Simoniam communem, quia Pius V. tantum dicit fore confidentialem, si se obliget alii vel aliis, verba autem odiosa non sunt extendenda ad personam non expressam : è contrà *Suar. n. 7. Castrop. n. 6.* & alii probabilius dicunt fore, quamvis tibi reserves, 1. Quia si resignes sub parte fructuum secundum libitum tuum, est confidentialis, uti expressè habetur, ergo etiam si sub pensione pro te, quia hæc est pars fructuum. 2. Signum dignoscendi, an sit confidentialis, assignatur, si resignans percipiat fructus. 3. Pius IV, cujus Bullam confirmat Pius V, expressè dicit esse confidentialem, si resignans sibi reservet. 4. Quando dicitur, alii, intelligitur alius ab eo, qui accipit beneficium : atqui resignans est alius ab eo, ergo.

§. 5. Hæc Simonia tantum habet locum in acceptionibus aut resignationibus beneficiorum, non autem pensionum aliarumve rerum : imò nec in permutationibus beneficiorum, uti tenent *Navar. Suar. n. II. Lesf. n. 96. Laym. c. ult. §. 8. n. 75. Castrop. n. 2. Pirh. n. 113. Leur. p. 3. q. 753.* quia verba odiosa non sunt extendenda ultra id, quod significant : rectè tamen notant *Castrop. & Dian. R. 18.*

eos, qui beneficia causâ permutationis vacantia conferunt sub talibus confidentiis, incurrere hanc Simoniam, quia Bulla habet generaliter *Si quis conferat beneficium vacans. &c.*, vacat autem ex causa permutationis, uti omnes tenent cum *Garc. de benef. p. II. c. 4. à n. I.*

68 §. 6. Pretium hîc debet esse, vel beneficium idem vel pensio, aut pars fructuum illius; unde si contrahatur de alio beneficio, vel de alio pretio reddendo vel solvendo, erit tantum Simonia communis, uti notant *Suar. Laym. Pirb. ibidem.*

69 Q. 17. *Quomodo in materia beneficiorum Ecclesiasticorum contrahatur Simonia communis. R. Constat ex seqq. §. I. Innocentius XI. damnavit hanc propositionem: Dare temporale pro spirituale non est Simonia, quando temporale non datur tanquam pretium, sed duntaxat tanquam motivum conferendi vel efficiendi spirituale, vel etiam quando temporale sit solum gratuita compensatio pro spiritali, aut è contrâ: item istam 46. Et idem quòque locum habet, etiam si temporale sit principale motivum dandi spirituale; imò etiam si sit finis ipsius rei spiritalis, sic, ut illud pluris aestimetur, quam res spiritalis: pro intelligentia,*

70 §. 2. *Suppono, quòd omnis pactio, etiam tacita tantum & implicita, circa beneficium propriè dictum, facta auctoritate propriâ sit simoniaca Jure saltem humano, uti n. 57. dictum est. docentque AA. cum Rayn. de benef. l. 2. S. I. c. 2. n. II. & Leur. p. 2. q. 767. n. 5. item p. 3. q. 727. nam reverentia erga rem sacram & periculum tractandi velut profanam meritò movit Ecclesiam ad pacta in beneficiis prohibenda, nisi fortè fiant sub conditione, si Superior consenserit, sive sub futura rati habitione illius, de quo dicitur Lib. 4. n. 1063.*

Hinc